

Ali bodo imeli Nemci dovolj petroleja?

7 milijonov ton ga porabijo v miru — Po blokadi pa ga morejo spraviti skupaj le 6 milijonov ton za — vojno

Zadnja številka ugledne londonske gospodarske revije »Economist« objavlja obširnejši članek, v katerem razpravlja o porabi nafte in bencina v Nemčiji in razmotriva uspehe zavezniške blokade na tem polju.

Leta 1938, to je zadnje leto, za katero je statistika popolna, je Nemčija skupno z Avstrijo in češkoslovaškim protektoratom porabila okroglo 7 milijonov ton »olja«. 5 milijonov ton od tega je bilo uvoženih!

80 odstotkov tega uvoza je šlo skozi pristanišča ob Severnem morju. Ta pot je zdaj učinkovito zaprta. Od te količine je Nemčija dobila 3.800.000 ton iz prekomorskih dežel, 1.200.000 ton pa iz Romunije, Rusije in Estonije. Prekomorske države ne pridejo več v poštev kot izvozniki petroleja za Nemčijo, zato si oglejmo le evropske. Med evropskimi državami je glede izvoza petroleja v Nemčijo na prvem mestu Romunija. V pogodbi, ki je bila nedavno sklenjena med obema vladama, je morala Romunija obljubiti za leto 1940, da bo uvozila poldrugi milijon ton petroleja. S to ogromno količino pa so velike težave glede prevoza. Pomorska pot je zaprta, preostane le Donava in železnica. Zaenkrat še ni izglede, da bi mogla Romunija svojo obljubo držati, kajti obema državam prmanjuje prometnih sredstev, da bi mogli uspešno opraviti transporte vse te ogromne količine.

Kaj more Nemčija pričakovati od Sovjetske Rusije? Ruski izvoz petroleja v Nemčijo, ki je leta 1932 znašal 517.000 ton, je v letu 1939 zdrnil na 50.000 ton. Razlog temu je ogromna poraba petroleja doma, ki jo domača produkcija komaj dohiteva. Če bi Rusija ves svoj izvoz petroleja osredotočila na Nemčijo, bi mogla izvoziti okrog 1.200.000 ton. »Economist« pa zaključuje svoje razmišljanje o tem, da bo Nemčija lahko zadovoljna, ako bo v letošnjem letu mogla uvoziti iz Rusije največ 300.000 ton.

Tretja evropska država, ki izvažala petrolej v Nemčijo, je Estonija. Ta ga je izvozila lansko leto 80.000 ton in more zvišati svoj izvoz kvečjemu na 100.000 ton.

Vse te tri države bi torej spravile skupaj morda do 2 milijona ton petroleja letno za Nemčijo. K temu je treba prišteti še njeno lastno produkcijo.

Računajo, da se v Nemčiji letno pridobi okrog 2 milijona ton petroleja iz premoga in lignita, 1.200.000 ton pa dajo vrelci v Nemčiji, Avstriji in na Poljskem. Ako k temu prištejemo še pol milijona ton benzola, alkohola in drugih snovi, ki se lahko uporabljajo v iste svrhe kakor petrolej, dobimo za vso domačo produkcijo močno navzgor zaokroženo številko 4 milijone ton. S kontinentalnim uvozom skupno znaša celotna količina petroleja, ki ga Nemčija z velikimi napori lahko spravi skupaj v enem letu, okroglo 6 milijonov ton.

Leta 1938 je bila cenjena poraba na 7 milijonov ton, in to za ozemlje, ki je bilo še dosti manjše kakor je ozemlje Nemčije iz leta 1940. Dokler se vojna ne razvname v polno, je morda še mogoče vojne potrebe kriti na račun civilnega prebivalstva. Toda ko bodo fronte oživele, ko bo treba vsak dan znova skrbeti za pogonsko gorivo tisočim tankom in letalom ter drugim motoriziranim vozilom, je zelo dvomljivo, da bo mogla Nemčija izhajati s svojim petrolejem.

Tako londonski »Economist«.

V Nemčiji samo še 330.000 Judov

Nemško čaopisje z zadovoljstvom ugotavlja, da se je število Judov v Nemčiji od leta 1933 silno zmanjšalo. Po zadnjem ljudskem štetju je bilo v vsej Nemčiji razen Memela, Gdanska in Poljske le še 330.000 polnokrvnih Judov, poleg njih pa še 72.000 judovskih mešanec, katerih stari starši so bili v dveh delih judovski, in 42.000 mešanec, katerih stari starši so bili v enem delu judovski. Še leta 1933 pa so našli v vsej Nemčiji 722.000 Judov. Od vsega števila Judov jih živi 8 desetlin po velikih mestih, od tega polovica v Berlinu, na Dunaju in v Hamburgu. Na Dunaju samem je pred kratkim nemški gospodarstvenik Rafelsberger v nekem predavanju omenil, da je od 250.000 Judov, ki so se bili svojčas udeleževali v gospodarskem življenju Dunaja, ostalo tam le še 60.000. Pa tudi to so že povsem izrinjeni iz gospodarskega življenja in bodo v doglednem času morali zapustiti mesto.

Ljudje, ki žive na evropskem severu

Skozi tisočletje so ljudje, ki prebivajo na severu Evrope, ohranili povsem svoji obraz. Teeno zrasli z naravo predstavljajo lepe in simpatične postavice, ki jim je svežina in zdravje napisana na licu, z oči pa jim odseva resnosen ponos in duševna znanost. Prebivalci nordijskih dežel ne pripadajo enemu germaniki rasi. Na Finskem in v Laponiji se najdejo tudi pasovi vzhodnobaške in mongolske rase, katerih pripadniki se spoznati po zastiljenih spodnjih delih obraza in po močnih ličnih kosteh ali pa vsaj po očesnih odprtinah, ki so zarezano pod čelom nekoliko poševno. Videti pa je tudi precej mešanec, ki se spoznajo po barvi las in drugih znkih.

Ljudje, ki žive na evropskem severu, predvsem kmečko prebivalstvo, ne ljubijo mešne teonobe. Celo to je opaziti, da je v Skandinaviji razmeroma zelo malo vasi in naselij v našem smislu, nego stremi vsak severnjak za tem, da si postavi svoj dom nekje na samem. Tako vidimo po Norveški in Švedski nešteto kmečkih dvorcev, okrog katerih so nanašena gospodarska poslopja. Tako žive veleposestniki, kmetje, pa tudi preprosti kmečki zakupniki. Takšen način življenja vzreja močne in ponosne ljudi, ki se odlikujejo po marljivosti, poštenosti in resničnosti. Pri večini severnjakov, ki so navadno na glasu kot zelo hladni in mrzli ljudje, opazimo napročno veliko ekalo čustvovanja — od najhladnejše neobčutljivosti pa do najstrastnejših izbruhov. Pri vseh severnih prebivalcih se opaža močna elementarnost, ki se se navzeli v življenju in boju z naravnimi silami, s katerimi je po večini zvezano njihovo delo. Norvežani so izvrstni mornarji in morda najboljši krmarji na svetu. Prebivalci ob obali so večinoma marljivi ribiči in kakor hitro se prične umikati zima, zažive etotne ribiških vasi ob fjordih in ob odprtem morju.

Pri narodih, ki so si ohranili tako svoje posebe, ni nič čudnega, če se tudi njihovo duhovno življenje zmerom znova — bi dejali — pomlajuje ob zemlji in njenih lepolah. Iz nordijskih dežel so stopili v svet številni pomembni možje, pesniki, slikarji in raziskovalci: Andersen, Knut Hamsen, Selma Lagerlöf in Sigrud Undset, slikar Anders Zorn in znani polarni raziskovalec Roald Amundsen, vsi ti so priporili severu Evrope veliko slavo in ugled na duhovnem polju. V socialnem življenju nordijskih narodov se uveljavljajo močne napetosti. Na eni strani vidimo čustveno domovinsko ljubezen ljudi, ki utesnjeni dostikrat na majhno zaplato plodne zemlje ali na mali otok prežive na tem kočku zemlje vse svoje življenje, ne da bi sploh pogledali v svet, kajti njim predstavljajo svet globoke doline in romantični fjordi. — Na drugi strani pa vidimo neutešno hrepenenje v daljavo, smisel za pustolovščino in veselje do potovanja, kar jim nudita mornarstvo in ribolov. Še

do pred nekaj leti so ravno nordijske dežele dajale silno velik odstotek izseljencev, ki so zapuščali evropsko celino.

Družinsko življenje je v vseh nordijskih deželah zelo lepo in naravnost vzorno. Zena uživa vso povsod veliko spoštovanje in predstavlja tudi središče družine.

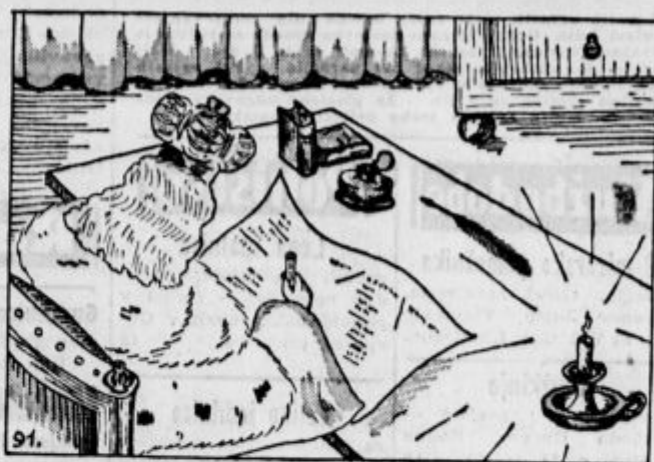
Takšni so ljudje na evropskem severu, ki jih je te dni vojna vihrala poteignila z normalnega tira njihovega življenja in jim brez njihove krivde potisnila v roke orožje, o katerem so mislili, da ga ne bodo več potrebovali.

Paberki iz norveške zgodovine

Do 9. stoletja je norveška zgodovina zavita v meglo. Ime »Northwege« se pojavi šele v časih Alfreda Velikega. Okrog leta 870 je Norveško zedinil Harald Haarfrage. Norvežani so se precej selili in zasedli že zgodnji Färberske otoke, Islandijo in Grönlandijo. Začetki pokristjanjenja segajo v dobo Olafa Tryggvasona (995—1000) in Olafa Svetega (1015—1030). Slednji je padel v boju s kmetiskimi uporniki. Po letu 1035 je prišla na vladodomača dinastija Ynglingerjev, ki je leta 1319 s Haakonom V. izumrla. Potem je prišla Norveška pod oblast Švedov. V drugi polovici 14. stoletja je še enkrat imela svoja kralja (Haakon VI., 1343—1380, in njegov sin (Olaf V. (1380—1387). Po smrti slednjega je padla Norveška pod vladu njegove matere Margarete Danske, ki je zedinila vse tri nordijske dežele. Danska nadoblast je končala leta 1814. Kot nagrado za to, da je odpadel od Napoleona, so zavezniki obljubili Norveško Bernadottu Švedskemu. Ta je s kratkim vojnim pohodom prisilil Dansko k temu, da mu je odstopila Norveško. Nerazpoloženje Norvežanov proti Švedom pa je uporabil takratni namestnik v deželi, Christian Friedrich, poznejši kralj Christian VIII. Danski, ki je v nekem državnem zborovanju na svojo roko izdal zelo svobodoljubno ustavo in se oklical za kralja. Toda kaj kmalu je podlegel Bernadottu, ki pa je vendarle pripoznal norveško ustavo. Tako je prišla Norveška v personalno unijo s Švedsko in je počasi izgrajevala svoje demokratske svoboščine in si slednje priborila samostojnost. Junija 1905 je norveški državni zbor (Storting) sklenil ločitev unije, kar so Švedi priznali v karlstadski pogodbi še istega leta. Ker švedski kralj Oskar II ni dovolil, da bi vzel norveško krono kak princ iz njegove dinastije, so Norvežani z ljudskim glasovanjem izvolili za kralja princa Karla iz Danske kot Haakona VII.

Otroški kotichek

ZAČARANI GOZD

(91) Kralj je delal pozno v noč. Rešiti je moral vsakovrstne državne zadeve. Končno se je, ves izmučen, odločil z delom prenehati.

(92) Z globokim vzdihom je vstal in položil knjige nazaj v omaro. Pogledal je še nekoliko k malemu Peterčku, ki je krasno spančkal. Končno je šel še sam v posteljo. Čutil je nekak nemir. Kako to?

Celjske novice

c Dekliški kroček ima drevi ob pol 8 svoj redni sestanek v Domu v Samostanski ulici.

c Veselo igranje »Trideset sekund ljubezni« priredi Narodno gledališče iz Maribora v petek, 19. aprila ob 8 zvečer v mestnem gledališču. Predstava je izven abonmaja. Predprodaja vetopnic v Slomškovi knjizarni.

c Priznanje orožnikom iz celjske orožniške čete. V priznanje vestnega izvrševanja orožniške službe so dobili od kr. banke uprave posebno denarno nagrado gg: narednik-vodnik Rehar Franc, narednika Letig Alojz in Žitnik Jakob in podnarednik Marn Franc. Čestitamo!

c Iz celjskega mestnega gledališča se je pred štirimi leti umaknilo Dramatično društvo. V varna eklatišča je spravilo svojo zbirko oderake opreme. Ta shramba je zdaj muzej, ki svojih dragocenosti za oder ne daje vedno na razpolago. Očividno je tudi društvo samo kot častljiva starina običalo v tem muzeju, ker ni opaziti nikakih znakov pomlajevanja. Zadelo ga je težka usoda: po svojem namenu namreč ni naravnano za agitacijo jugoslovanskega fašizma in od nikoder se mu ni osiguralo privilegiranosti stališče za vzgojo kake specialne kulture. Ali temu društvu res manjka sposobnih in delavnih ljudi, da bi se pokazalo znake življenja? Mestni Taljin hram je odprti vsakomur, ki ima voljo do dela.

c Katoliško prosvetno društvo v Celju priredi za binškošne praznike v primeru zadostnega števila reflektantov avtobusno romanje na Trsat. Prijave sprejema prosvetna pisarna, Cankarjeva 4.

c Mestno poglavarstvo v Celju opozarja hišne posestnike in lastnike vozil, da so 1. aprila zapadli v plačilo 5% najemniški vinar in 2% kanaleka pristojbina za letošnje drugo četrtletje, vodarina in števnina za prvo četrtletje in prvi obrok davščine na vozila za l. 1940-41. Stranke naj zanesljivo do 10. maja plačajo zapadle obroke pri mestni blagajni, ker se bodo od tega roka dalje računale zakonite 6% zamudne obresti. Plačila, ki bodo po preteku 6 tednov od dneva dospelosti zaostala, bodo izterjana z izvršbo.

c Viktor Gačnik podlegel poškodbi. Včeraj smo poročali o nekretnem slučaju v Hrastniku, ko je g. inž. Emanuel Zelinka ustrlel Gačnika Viktorja v trebuh. Viktorja so takoj pripeljali v celjsko bolnišnico, kjer so mu zdravniki nudili pomoč, vendar pa je Gačnik včeraj zjutraj izdihnil. Naj počiva v miru, svojcem naše sožalje!

Še o poglavju starokatoliških zakonov

K okrožnici, ki so jo prejela vsa sodišča in ki smo jo pod gornjim naslovom objavili v nedeljski številki, smo dobili naslednji popravek:

Ni res, da bi podpisani Radovan Jošt, starokatoliški duhovnik v Celju, samovoljno opravljal župnijske posle ter vodil matične izvečke, ampak je res, da to vršim na zakoniti podlagi na temelju odloka ministrstva za pravosodje z dne 14. 3. 1940 št. 11913/40-XV, s katerim je starokatoliška župnija v Celju odobrena, in na

temelju dekreta vrhovne cerkvene uprave, ki mi je poverila upravo župnije. — Z odličnim spoštovanjem Radovan Jošt, starokatol. duhovnik v Celju.

Po svetu

Razočarani iskanci zlata. Že več let so po Franciji govorili v potopljenem parniku »Telemente«, ki ga je imel pod krovom velike množine zlata. Po večmesečnih napornih prizadevanjih se jim je slednjič pred kratkim posrečilo, da so dvignili trup ladje, ki se je potopila v bližini Rouena. Toda iskanci zlata so bili temeljito razočarani. V trupu ladje je bilo več ton peska, ki se je v teku let nabral, zlata pa ni bilo niti trohice. Zdaj se tolažijo s tem, da so najbrže dvignili napačno ladjo.

Italijanska podmornica »Guglielmo Marconi« je pri poskusu potopitvi v bližini Taranta dosegla globino nekaj več kakor 100 metrov.

Tigre štejejo. Po uradnem štetju cenijo število tigrov v Prednji in Zadnji Indiji na 40.000. Pri tem niso všeti sibirski tigri, ki so jih tudi že opazili v Indiji.

Blaznež divja po ulicah. Sredi najbolj prometnega trga v Liegeu v Belgiji je pred kratkim nenadno zblaznel neki možki. Z divjim krikom je planil nad mlado gospodično, ki mu je prihajala naproti. Gospodični pa se je posrečilo, da se je blaznežu iztrgala in zbežala. Takoj zatem je blaznež napadel nekega drugega pasanta in se spustil z njim v divji boj. Pasantu se je posrečilo, da se je napadalca otrese. Blaznež je nato planil nad nekega vojaka, ki je stal pred izloženim oknom knjigarne. Zgrabil ga je od zadaj in ga z vso silo treščil v izložbeno okno. Steklo se je razbilo, vojak in blaznež pa sta obležala nezavestna. Vojak je dobil smrtno nevarne poškodbe, blaznež pa le nekaj krask.

Pet »levjih mož« obsojenih na smrt. Iz Leopoldovega mesta v belgijskem Kongu v Afriki poročajo, da je bilo tam pred kratkim obsojenih 5 tako imenovanih »levjih mož«. Po so pripadniki posebne sekte, ki na strahoten način izvršujejo maščevanje nad ljudmi, ki so se jim zamerili. Obležajo se v divjo kožo, se priplazijo do kože svoje žrtve in jo napadejo. Žrtve razmesarijo na grozovit način. Belgijske oblasti se sicer že desetletja bore proti temu krvoločnemu običaju domorodcev, toda kakor kaže, še niso dosegli posebnih uspehov.

65 vlakov, natovorjenih z nemškimi premogom, vozi vsak dan čez italijansko-nemško mejo.

Prve slike nemškega izvora o zadnjih dogodkih na severu Evrope: na levi: Takole so nemške čete prihajale v dansko prestolnico Kodanj. — Na desni: Na čelu z godbo marširajo Nemci v norveško prestolnico Oslo, potem ko so se norveške čete umaknile daleč v okolico.

Mali oglasi

V malih oglasih velja vsaka beseda 1 din; ščitovani oglas 1 din. Delež tiskane naslovnice besede se računa po dvojni. Najmanjši oglas se mali oglas 15 din. - Mali oglas se plačuje takoj pri naročilu. - Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolična, 3 mm visoka črna vrstica po 3 din. - Za plameno odgovore glede malih oglasov treba priložiti snemko.

Službodobe

2 mizarska pomočnika
mlajša, takoj sprejemem.
Kregar Josip, Vižmarje
70, St. Vid nad Ljubljano.

Služkinjo
sprejemem s 1. majem.
Loboda Gregor, Rožna
dolina, c. II. št. 38. (b)

Hlapca
za vsa kmečka dela takoj sprejemem v bližini Ljubljane. Plača 300 din. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 5781. (b)

2 krojaška pomočnika
samostojna, za velike in male kose, takoj sprejme Berčič Janko, Škofja Loka. (b)

Pisarniškega vodjo
popolnoma samostojnega v korespondenci, knjigovodstvu in bilanci, sprejemem s 1. majem t. l. Plača in pogoji ugodni. Samo resne ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Samostojnost« 5779. (b)

Kupimo

Kupujemo
podlesek, beladono koren, zlatice in vsa ostala zdravilna zelišča. Prevzamemo na mestu. V vseh krajih iščemo poverjenike za zbiranje. »Jugodrog« A. Blum, Sušica. (k)

Razno

Gumbike, gumbje, plise, monograme, entel, azur fino in hitro izvrši

Matek & Mikeš
Ljubljana, Františkanska ulica nasproti hotela Union
Vezenje perila, krasna predtiskana žen roč. dela

Kameninaste cevi
Betonske cevi
Drobni marmor
Brušilne kamne

IZDELUJE:
Steklobetonske
nadsvetilne
Luxfer betonske
okna, umetni kamen sploh in drugo

ima veliko zalogo:
JOS. CIHLAR
Ljubljana, Tyrševa c. 69

Zahvala
Vsem, ki ste z nami sočustvovali ob izgubi naše mame
Pavline Simčič
jo v tako lepem številu spremili na njeni zadnji poti in jo obsuli s cvetjem, ki ga je pokojnica tako ljubila, naša najiskrenejša zahvala. Posebno se zahvaljujemo gospodm zdravnikom in častitim sestram internega in kirurškega oddelka splošne bolnišnice v Ljubljani za vso pomoč in nego. Sokolu na Lavri pa za častno spremstvo. Hvala tudi vsem onim, ki so nam kakor koli izrazili svoje sožalje.
Lavra, Trnovo pri Ilir. Bistrici, Ljubljana, Korensko sedlo, Divulje, Polje, dne 17. aprila 1940.
Zalujoči ostali.

Zahvala
Ob bridki izgubi, ki nas je zadela s smrtjo našega dobrega brata in strica, častitega gospoda
Ivana Primarja
duhovnika v pokoju
se zahvaljujemo č. g. kanoniku Mateju Rihariju za duhovno pomoč med boleznijo in za spremstvo pri pogrebu, kakor tudi vsej domači duhovščini ter sošolcem in prijateljem pokojnega, ki so ga počastili na njegovi zadnji poti, zlasti č. g. župniku V. Čadežu za lep nagrobni govor in č. g. p. Evstahiju za duševno tolažbo. Iskreno zahvalo izrekamo zdrav. inšpektorju g. dr. Juliju Polju in g. dr. Francu Puelju za velikodušno pomoč v težki bolezni. Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki so nas kakor koli tolažili ob hudi izgubi in so blagopokojnika spremili k njegovemu poslednjemu domu: g. županu N. Novaku, odbornikom Hranilnice in posojilnice, zastopnikom cerkvenih, prostvenih in gospodarskih organizacij, učitelstvu, ki je s šolsko mladino v tako lepem številu izkazalo čast bivšemu kamniškemu katehetu. Posebno zahvalo dolgujemo pevskeemu zboru župne cerkve, ki je tako odlično pel pri maši in na pokopališču. — Vsem: Bog plačaj!
Kamnik, Devica Marija v Polju, dne 15. aprila 1940.
Zalujoči ostali.

Zahvala
Ob izgubi naše drage mame
Rozine Kante roj. Gruntar
se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo častiti duhovščini za spremstvo, ge. dr. Merljakovi za skrbno in požrtvovalno nego v teku pokojnišine bolezni, uradništvu Poštne hranilnice in Uprave policije s predstavnikom ustanov na čelu in vsem spoštovanim darovalcem vencev in cvetja.
Sveta maša zadušnica se bo brala v soboto, 20. aprila 1940 ob sedmih zjutraj v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.
Ljubljana, dne 16. aprila 1940.
Vrišer Olga, Kante Danilo in Vlado.

Zahvala
Ob izgubi naše drage mame
Rozine Kante roj. Gruntar
se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo častiti duhovščini za spremstvo, ge. dr. Merljakovi za skrbno in požrtvovalno nego v teku pokojnišine bolezni, uradništvu Poštne hranilnice in Uprave policije s predstavnikom ustanov na čelu in vsem spoštovanim darovalcem vencev in cvetja.
Sveta maša zadušnica se bo brala v soboto, 20. aprila 1940 ob sedmih zjutraj v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.
Ljubljana, dne 16. aprila 1940.
Vrišer Olga, Kante Danilo in Vlado.

Zahvala
Ob izgubi naše drage mame
Rozine Kante roj. Gruntar
se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo častiti duhovščini za spremstvo, ge. dr. Merljakovi za skrbno in požrtvovalno nego v teku pokojnišine bolezni, uradništvu Poštne hranilnice in Uprave policije s predstavnikom ustanov na čelu in vsem spoštovanim darovalcem vencev in cvetja.
Sveta maša zadušnica se bo brala v soboto, 20. aprila 1940 ob sedmih zjutraj v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.
Ljubljana, dne 16. aprila 1940.
Vrišer Olga, Kante Danilo in Vlado.

Zahvala
Ob izgubi naše drage mame
Rozine Kante roj. Gruntar
se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo častiti duhovščini za spremstvo, ge. dr. Merljakovi za skrbno in požrtvovalno nego v teku pokojnišine bolezni, uradništvu Poštne hranilnice in Uprave policije s predstavnikom ustanov na čelu in vsem spoštovanim darovalcem vencev in cvetja.
Sveta maša zadušnica se bo brala v soboto, 20. aprila 1940 ob sedmih zjutraj v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.
Ljubljana, dne 16. aprila 1940.
Vrišer Olga, Kante Danilo in Vlado.

Prodamo

Moško kolo
poceni prodam. Brivnica »Polane«, Kopitarjeva, I

Urarski stružnik
(Drehstuhl Boley) prodaja B. Bizjak, urar, Pražakova ulica 8. (I)

Svetoansko črtno
prodaja po zmerni ceni M. Cesar, vinska trgovina, Ljubljana VII., Galska ulica 3. - Telefon št. 23-69.

Moške srajce
kravate, nogavice, spodnje hlače, damske čepice, še vedno najceneje pri J. Tomšič, Sv. Petra cesta 38. (I)

Breskve, višnje
česnje, nizke vrtnice, vinsko trje — vse odlične kakovosti — kupite v Drevesnici Jelen, št. IIJ-Velenje.

Premoq
koks, drva nudi
I. Pogačnik
Ljubljana, Bohoričeva 5
telefon 20-50
Postrežba brezhibna

VINA
dolenjska, štajerska in sploh vseh vrst kupite pri
Centralni vinarni v Ljubljani.
TELEFON ŠTEV. 25-73

Posrestva
Velika hiša
s trgovskimi lokali v mestu Celju naprodam. - Ponudbe podruž. »Slovenca« v Celju pod »Prilika«. (p)

Več lepih stavbnih parcel
v izmeri po 1000 m² naprodam v Kranju. Ponudbe na upravo »Slovenca« pod »Lepe parcele« 5627.

Službeiščejo

Trgovski pomočnik
išče plemenito osebo, ki bi mu preskrbel službo skladiščnika ali delo v tekstilni tovarni. Za nagrado odstopi dvomesečno plačo. - Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 5409.

STROJI

Prodajo
pletilne stroje 12-100, 2-80, 12-80, trikotnišne stroje cik-cak, Gherdeck, Gummueinzieh-stroj, tamburir in Singer brzošivalni stroj, klepel-stroj za pletenje kravati in trakov, komplet z dublir - navijalnim strojem, razne transmisije, motorje, naganjače (Unterreiber) in telefone. - Polzve se pri »Melas«, Tyrševa 20, Ljubljana.

SOBE

ODDAJO:
Opremljeno sobo
oddam. Poljanska c. 20.
ISČEJO:
Lepo opremljeno sobo
sončno, v bližini cerkve sv. Petra, išče gospod. - Ponudbe upravi »Slov.« pod »S 1. majem« 5795. s

Zivali

Pes »dobrmam«
star 1 leto, ugodno naprodam. Hradeškega c. 37.

Srednje težkega konja
za vožnjo, starega 4-7 let, kupim. Polzve se pri Oražem, Moste. (I)

Lovska psica
ptičarka, irski seter, zelo lepa in dobro dresirana, v prvem polju, naprodam. Pojasnila A. Korbar, Dobrobranska cesta 1. (I)

Auto-motor

Majhen avto
zelo ugodno prodam. - Polzve se pri Sušteršič, Ljubljana, Frankopanska ulica 21. (I)

Čitajte in širite
»Slovenca«!

Objave

Opozorilo!
Podpisani opozarjam tem potom vse moje cenjene naročnike, da moj brat Marjan Weibl, mehanik, stanujoč v Ljubljani, ni upravičen sprejemati niti kakršnihkoli naročil, niti plačil za tv. Josip Weibl nasl. Julij Weibl, ključavničarstvo v Ljubljani. — Julij Weibl. (o)

IZOLACIJE
proti viagi in toploti, ploščice za štedilnike in obloge, mavec, šamot in ves ostali
gradbeni material
dobite pri
„MATERIAL“
trgovina s stavbenim materialom
lastnik MIRO VOVK
LJUBLJANA, Tyrševa c. 36 b
Telefon 27-16 Brzjo: „MATERIAL“

Zelo lepo blago za damske pomladanske
plašče se
dobi poceni
MARIBOR
Vetrinjska 15
pri Trpinu

Lina Ternovec
roj. Dekleva
vdova po dvornem svetniku
je danes ob 17.30, previdena s tolažili svete vere, po dolgi in mučni bolezni, v 73. letu starosti, za vedno zaspala.
Položili jo bomo k večnemu počitku v četrtek, dne 18. aprila na trsatskem pokopališču.
Sušak, dne 16. aprila 1940.
Zalujoči ostali.

Zahvala
Ob izgubi naše drage mame
Rozine Kante roj. Gruntar
se zahvaljujemo vsem, ki so jo spremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo častiti duhovščini za spremstvo, ge. dr. Merljakovi za skrbno in požrtvovalno nego v teku pokojnišine bolezni, uradništvu Poštne hranilnice in Uprave policije s predstavnikom ustanov na čelu in vsem spoštovanim darovalcem vencev in cvetja.
Sveta maša zadušnica se bo brala v soboto, 20. aprila 1940 ob sedmih zjutraj v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.
Ljubljana, dne 16. aprila 1940.
Vrišer Olga, Kante Danilo in Vlado.

Poročnik Heim
Vohunska povest iz časa svetovne vojne.
Do pol šestih si je Ernest neprestano nabiral dobrih besed. Medtem je pil kavo in polahko vse zvedel. Nič drugega mu ni preostajalo, kakor da odide, da se vrne v mestni hotel, da privede oddelek straže in igralce piketa ter začne znova lov. Ou prvem svitu bi bilo že vse pripravljeno. Če uspe, bi bila palica bolj sijajna in bi imela več zvezdic, kakor od katerega koli junaka, ki je bil odlikovan z redom: »Za zasluge in nevarnost...« (Najvišje nemško vojaško odlikovanje).
In nevarnost...
Res ni bilo prav za prav nobene nevarnosti. Toda oni korenjaki se najbrž ne bi vdalili; kajti prav tako so civilisti kakor vojski ljudje, ki bi zrlji smrti v oči in jo sprejeli v njeni najstrašnejši in najpogostejši obliki: ječa, smrtna obsodba in končno tudi smrt na kolu. Saj nimajo kaj izgubiti. Morebiti bi šli na grmado in se dali sežgati kar v trumah in ne posamič.
Ko je prišel Stiefel do takega zaključka teh premišljanj, je začutil, da ga je neka nepremagljiva sila sunila v ledja in je polil po no vođe v ceditlo.
»Pazite, no! nerodnož«, je zavpila služkinja, »kava bo čisto izgubila svoj okus. Bom že sama to naredila.«
»Moj Bog! Mati božja, ura je že pol šestih. Po šesti uri pa nihče več ne sme na ulico. Ker tu nimate kje spati, morate oditi, če nečete, da bi vas prišla patrola in vrgla v ječo. Gospod, jaz moram oditi. Brž popite kavo, potem pa potihoma odidite.«
Odšla je. Njene coklje so zaropotala po hodniku. Vrata so zaloputnila. Nenesse je hotel, da bi se malo oddaljila. Toda srce mu ni

dalo miru. Odšel je takoj za njo. Čeprav je izgubil le malo časa, je bilo le preveč.
Že je zagrabil za kljuko pri večnih vratih, kar so se sama odprla in župnik Gaillard je vstopil, kakor veter. Dvakrat je obrnil ključ v ključavnici, se postavil pred Stiefelom in ga gledal z zaničljivim nasmeškom na ustnicah.
»Odpri vrata«, se oglasil Nemes.
»Ne. Pojdite v mojo pisarno! Se bova nekoliko pogovorila.«
»Če bi vedeli, kdo sem, bi vas kmalu minilo veselje«, je rekel Stiefel.
»Pravkar sem zvedel; pol ure je tega. Nenesse,« je čisto mirno odgovoril duhovnik. »Bal sem se le, da ne bi prišel prepozno.«
Tolmač je planil kvišku. Strašna groza ga je spreletela. Župnik Gaillard se je smejal. Ni se premaknil z mesta. Njegova široka pleča so pregrajevala ves hodnik, kamor je prihajala le medla luč, skozi rdečo šipo nad vrati.
»Da, Nenesse,« je rekel. »Ne morete mi odreči tega zadoščenja v spomin na vojaka Lamberta.«
»Oh! nič hlinjenja, moj oče. Nimam časa za to. Najprej mi dajte ključ.«
»Dobili ga boste. Toda prej boste še slišali gotov predlog, ki vam ga moram povedati.«
»Za vraga! Ključ! Do zob sem oborožen.«
»Ne verjamem. Pokažite!«
Nenesse je segel z desno roko v suknjičev žep in naredil je pest, vendar je ni potegnil ven. Duhovnik pa se je nasmehnil.
»Otrok,« mu je rekel. »Znatičljivi ste, toda v tej igri, ki jo igrate, iznajdljivost nič ne pomaga brez pogauma, ki ga pa vi nimate. Čemu se bojite? Vendar, moja obleka...«
»Se ne napravi menih,« se je porogal Nenesse.
»Glej, no, glej. Čez teden dni bo ta opazka pokazala čudovito duhovitost. Ni treba, da bi sedaj razumeli. Zagotavljam vam, da vas moja

Izdajatelj: inž. Jože Sodja

